

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115010904
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7115010904.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obžalovaného N. F. pre prečin neoprávneného vyrobenia a použitia platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.mája 2016, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 18.11.2015 sp.zn. 5 T 41/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného N. F., nar. X.X.XXXX v Košiciach, trvale bytom Košice, W. Č.. X, podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že v Košiciach v presne nezisteným spôsobom a na nezistenom mieste si zaobstaral platobnú kartu č. 5XXXXXXXXXXXXXXXXX vydanú I. O..I. na meno Ing. N. T. k osobnému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorú sa pokúsil použiť dňa 6.12.2014 okolo 04.00 hod. v predajni K. O. na A. R. Č.. X na bezkontaktnú platbu vo výške 17,50 Eur a dňa 8.12.2014 o 5.00 hod. sa pokúsil o výber hotovosti vo výške 150,- Eur z bankomatu I. O..I. R. K. B..Č. . XX ale platba a výber sa mu nepodarili, v ktorom prokurátor vidí prečin neoprávneného vyrobenia a použitia platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. o s l o b o d i l, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uvádza, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu nemožno považovať za správne a zákonné, lebo súd pri rozhodovaní uveril verzii obžalovaného N. F., že platobnú kartu mu dala neznáma osoba, aby z nej vybral peniaze, ktoré mu táto dlhovala. Odvolateľ vyslovuje názor, že takto uplatnená obhajoba obžalovaným je účelová, lebo je nepravdepodobné, aby cudzia neznáma osoba dala obžalovanému platobnú kartu aj s PIN číslom, aby sám vybral peniaze z jej účtu na vyrovnanie dlhu, pričom obžalovaný po zistení, že bankomat mu peniaze nevydá, túto ponechal v bankomate a odišiel preč. Odvolateľ v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaný N. F. túto obhajobu uplatnil až na hlavnom pojednávaní. Prokurátor preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora v podstate vyplýva, že prokurátor iba vyjadruje svoj hodnotiaci úsudok nad ním uplatnenou obhajobou, pričom nepoukazuje na konkrétne skutočnosti a dôkazy, ktoré by vyplývali z procesne relevantným spôsobom vykonaného dokazovania a zároveň svoje odvolanie neodôvodňuje žiadnymi inými skutočnosťami, resp. dôkazmi, ktoré by konajúcejmu súdu neboli známe v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku. Ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že kým pre vznesenie obvinenia určitej osobe podľa § 206 ods. 1 Tr. por. postačuje dostatočne odôvodnený záver,

že trestný čin spáchala určitá osoba, odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný iba v prípade, ak nie sú dôvodné pochybnosti o vine obvineného.

Obžalovaný poukazuje zároveň aj na tú skutočnosť, že odôvodnenie odvolania prokurátora navyše nekorešponduje so záverečnou rečou zo dňa 18.11.2015 na hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor konštatuje, že „s prihliadnutím na vykonané dôkazy je preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky prečinu ... v dotknutej záverečnej reči sám prokurátor uviedol: ... pravdou je to, že v danom prípade je dôkazná situácia nedostatočná“.

Na základe uvedeného je podľa názoru obžalovaného rozsudok súdu prvého stupňa zákonný, spravodlivý a vecne správny, pretože za danej dôkaznej situácie konajúci súd využil jedinú zákonnú alternatívu skončenia predmetnej trestnej veci - jeho oslobodením spod obžaloby .

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre objasnenie veci a spravodlivé rozhodnutie.

Vzhľadom na uplatnené námietky okresného prokurátora v ním podanom odvolaní, krajský súd považuje za potrebné uviesť tieto skutočnosti:

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané len to, že obžalovaný N. F. sa dňa 8.12.2014 o 5.00 hod. pokúsil o výber hotovosti vo výške 150,- Eur prostredníctvom platobnej karty. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vydanej I. O..I.. na meno Ing. N. T. z bankomatu I. O..I.. R. B.. K. Č.. XX, ale výber sa nepodaril.

Obžalovaný N. F. vrámci uplatnenej obhajoby tvrdil, že platobnú kartu mu bezprostredne pred pokusom o výber hotovosti z vyššie uvedeného bankomatu odovzdal na parkovisku pred bankomatom muž, ktorého poznal z videnia a ktorému predtým v herni na N. B.. C. J. požičal 120,- Eur s tým, že mu zároveň prisľúbil, že keď dohrá na automatoch pôjde mu vrátiť 150,- Eur výberom z bankomatu. Obžalovaný tvrdil, že muž, ktorému požičal finančné prostriedky mu odovzdal bankomatovú kartu ako vlastnú a nadiktoval PIN kód . Z miesta, kde zaparkoval osobné motorové vozidlo bol výhľad na bankomat a preto videl potom, čo sa otočil po neúspešnom výbere hotovosti od bankomatu smerom k osobnému motorovému vozidlu, že dvojica osôb (spomínaný muž a jeho spoločníčka), ktorí sedeli v osobnom motorovom vozidle, vyskočili z auta a ušli.

Treba súhlasiť s konštatovaním okresného súdu v napadnutom rozsudku, že uplatnená obhajoba obžalovaného N. F. tak, ako je vyššie uvedená, nebola vykonanými dôkazmi vyvrátená a v podstate nemožno konštatovať, aby bola v rozpore so zásadami logického uvažovania.

Krajský súd sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového súdu uvedenou v napadnutom rozsudku, že v posudzovanom prípade nebola naplnená subjektívna stránka stíhaného trestného činu vo forme úmyselného zavinenia a vzhľadom na akceptovanú obhajobu obžalovaného N. F. možno uvažovať iba o zavinení vo forme nevedomej nedbanlivosti § 16 písm. b) Tr. zák., a to z dôvodov tak, ako sú podrobne konkretizované v napadnutom uznesení samosudcom okresného súdu, ktoré si ako vecne správne osvojil aj krajský súd.

Z uvedeného potom vyplýva, že výsledkami vykonaného dokazovania bola preukázaná len časť skutkových zistení uvedených v skutku obžalobného návrhu podanej obžaloby na obžalovaného N. F., a to v rozsahu pokusu o výber hotovosti vo výške 150,- Eur z bankomatu I. O..I.. R. B.. K. Č.. XX v Košiciach dňa 8.12.2014 o 05.00 hod., ktoré však nezodpovedá všetkým zákonným znakom skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, keďže chýba úmyselné zavinenie obžalovaného z dôvodov, na ktoré bolo vyššie v tomto rozhodnutí už poukázané, a preto je správny záver okresného súdu, že skutok nie je trestným činom.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že dôkazy, ktoré stačili pre záver o dôvodnosti vznesenia obvinenia a podanie obžaloby pre vyslovenie viny nestačia, lebo vina musí byť bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázaná. Treba súhlasiť s vyjadrením obžalovaného k podanému odvolaniu okresným prokurátorom, že sám prokurátor v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2015 okrem iného uviedol: „je pravdou to, že v danom prípade je dôkazná situácia nedostatočná, ale i napriek tomu navrhujem okresnému súdu, aby obžalovaný N. F. bol uznaný vinným v zmysle obžaloby...“.

Okresný súd oslobodzujúci rozsudok odôvodnil v zmysle ust. § 168 Tr. por. a nemožno mu nič v tomto smere vytknúť. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu je zrejmé, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za zákonné a spravodlivé, plne sa s ním stotožňuje a na dôvody v ňom uvedené v podrobnostiach odkazuje.

Pre úplnosť krajský súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia. (R 53/1992).

Tieto skutočnosti odôvodňujú záver vyslovený vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.